

No 2861.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X, advocaat en procureur te Z, tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de directe belastingen I te Amsterdam de dato 20 Februari 1926, betreffende den hem opgelegden aanslag in de Inkomstenbelasting over 1923/24;

Gezien de stukken;

Gelet op de schriftelijke conclusie van den Advocaat-Generaal Tak, namens den Procureur-Generaal, strekkende tot verwerping van het beroep;

Overwegende dat belanghebbende, die voor het belastingjaar 1 Mei 1923 - 30 April 1924 in de Inkomstenbelasting was aangeslagen naar een zuiver inkomen van f 12000.-, tegen dezen Aanslag een bezwaarschrift heeft ingediend bij den Inspecteur der directe belastingen te Y, die bij beschikking van 26 September 1924 den aanslag heeft gehandhaafd;

dat toen belanghebbende tegen deze beschikking in beroep was gekomen bij den Raad van Beroep voornoemd, deze bij de bestreden uitspraak die beschikking heeft gehandhaafd, zulks onder andere op grond:

"dat, waar belanghebbende aangifte heeft gedaan, de Inspecteur de juistheid van den aanslag zou moeten aannemelijk maken, ware het niet, dat belanghebbende, gelijk vaststaat, desgevraagd, in gebreke is gebleven bij de behandeling van zijn bezwaarschrift den Inspecteur op diens verzoek inzage te verleen van de boeken en bescheiden, die tot staving zijner beweringen konden dienen;

"dat belanghebbende wel in zijn beroepschrift heeft betoogd, dat hij geen boeken en bescheiden bezit, daarbij in hoofdzaak aanvoerend dat het delicate karakter van zijn strafpraktijk medebrengh, dat van ontvangsten en uitgaven geen boek gehouden wordt, doch hij zulks den Raad niet aannemelijk gemaakt heeft;

"dat, daargelaten dat het op zichzelf niet aannemelijk is, dat belanghebbende in het geheel geen aantekeningen en bescheiden zou bezitten, welke op zijn inkomen uit de strafpraktijk betrekking hebben, het den Raad uit eigen wetenschap bekend is, dat belanghebbende ook regelmatig civiele zaken behandelt;

"dat nu datgene, wat belanghebbende aangevoerd heeft omtrent het karakter van een voorschot voor de behandeling van een strafzaak n.l. dat daarmee de geheele behandeling der zaak tevoren betaald is, niet geldt voor civiele zaken;

"dat toch de advocaten en procureurs hunne cliënten desverlangd gespecificeerde declaraties ter zake van voor hen gevoerde burgerrechtelijke gedingen hebben te verstrekken, aan welke verplichting zij niet kunnen voldoen zonder - zij het ook maar eenvoudige - aantekeningen van hun ontvangsten en uitgaven te maken;

"dat het den Raad voorts uit eigen wetenschap bekend is, dat een procureur in het Arrondissement W regelmatig rekeningen van de Griffiën van het Gerechtshof en van de Rechtbank te W ontvangt;

"dat belanghebbende, wat ook van het houden van boeken zij, deze rekeningen aan den Inspecteur had kunnen en moeten overleggen, vermits toch de Inspecteur door inzage dezer rekeningen een indruk had kunnen verkrijgen van het aantal civiele processen dat belanghebbende in 1922 voor de rechterlijke colleges te W heeft gevoerd;

"dat uit het vorenstaande volgt, dat belanghebbende niet volledig heeft voldaan aan zijne verplichtingen ingevolge artikel 74 der wet op de Inkomstenbelasting 1914, hetgeen met zich brengt, dat de Raad den aanslag moet handhaven, tenzij blijkt, dat en in hoever hij onjuist is;

"dat daarvan niet is gebleken;

"dat toch de onjuistheid van den aanslag niet uit belanghebbende's beroepschrift blijkt, terwijl belanghebbende zich, hoewel daartoe tot tweemaal toe in de gelegenheid gesteld, van mondelinge toelichting van zijn beroep onthouden heeft;"

Overwegende dat tegen deze uitspraak wordt opgekomen met het navolgend middel van cassatie:

Schending, althans verkeerde toepassing van de artikelen 74, 75 en 80 der wet op de Inkomstenbelasting 1914, tot toelichting waarvan is aangevoerd, dat waar

belanghebbende, die geen koopman in den zin der wet is en niet verplicht boek te houden, geen boek houdt en het hem derhalve niet mag worden euvel geëuid, wanneer hij van niet bestaande boeken aan den Inspecteur geen inzage heeft verstrekt; - dat nu wel de Raad van Beroep van oordeel is, dat hij ten onrechte heeft nagelaten den Inspecteur inzage te verstrekken van de rekeningen van de griffier van het Gerechtshof en van de Rechtbank, doch dat het duidelijk is, dat inzage van deze rekeningen niet het minste houvast biedt voer de netto-opbrengst van een advocatenpraktijk; - dat, waar de Inspecteur zelfstandig is afgeweken van belanghebbende's aangifte, die Inspecteur zelfstandig de juistheid had aan te toonen van het bedrag van het inkomen waarnaar de aanslag is vastgesteld en op belanghebbende geen bewijslast rustte;

Overwegende hieromtrent:

dat de Raad van Beroep, al heeft hij blijkbaar geen geloof gehecht aan belanghebbende's bewering, dat hij geen boeken zou houden, zijne beslissing, dat deze niet voldaan heeft aan de in artikel 74, laatste lid, der wet op de Inkomstenbelasting bedoelde verplichting niet heeft doen rusten op een niet overleggen van boeken;

dat mitsdien alles wat daaromtrent in de toelichting van het cassatiemiddel wordt betoogd als niet ter zake dienende met stilzwijgen kan worden voorbijgegaan;

dat de Raad daarentegen wel heeft beslist, dat belanghebbende in gebreke is gebleven inzage te verlenen van de rekeningen der griffiën van het Gerechtshof en der rechtbank, en terecht heeft aangenomen, dat daardoor - belanghebbende beweert niet deze rekeningen niet te hebben kunnen overleggen - aan in artikel 74 laatste lid opgelegde verplichting tot "het desgevraagd inzage verlenen van boeken of andere bescheiden" niet volledig is voldaan;

dat wel aan belanghebbende kan worden toegegeven, dat het niet mogelijk is uit dergelijke rekeningen de netto-opbrengsten van een advocatenpraktijk op te maken, doch dat die rekeningen een oordeel kunnen geven omtrent het aantal en den omvang der in zeker jaar door een advocaat-procureur van die rechtscollèges gevoerde procedures en derhalve voor den Inspecteur een hulpmiddel hadden kunnen opleveren bij de beoordeeling van het juiste inkomen van belanghebbende; - dat deze rekeningen derhalve zijn te rangschikken onder de "andere bescheiden" waarvan in artikel 74 laatste lid sprake is, zoodat de Raad van Beroep terecht heeft

aangenomen, dat, nu belanghebbende had nagelaten daarvan inzage te verschaffen, niet meer de inspecteur de juistheid, doch hij de onjuistheid van den aanslag had aan te toonen;

dat derhalve het middel van cassatie ongegrond is;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heeren Fentener van Vlissingen, President, Segers, Visser, Van den Dries en Kirberger, Raden, in bijzijn van den Substituut-Griffier Kist, en door den President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van den twee en twintigsten September 1900 Zes en Twintig.

Kist

Fentener van Vlissingen